WEIMARANER

Oprindelsesland: Tyskland

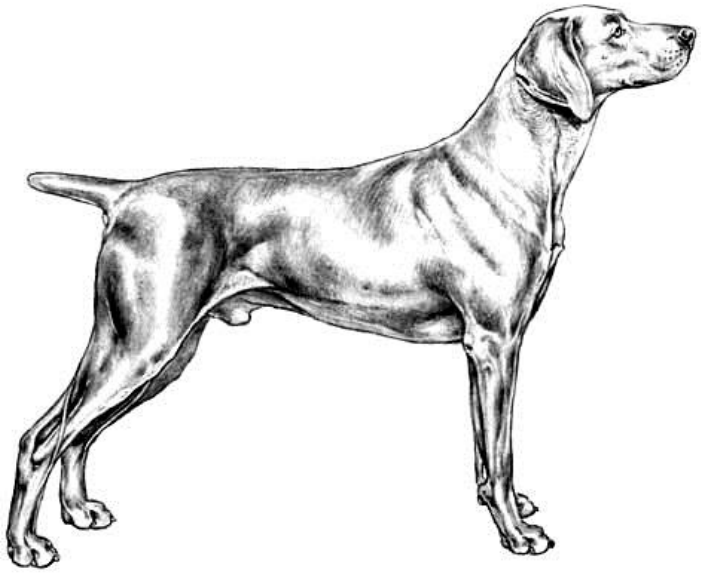
Anvendelse: **I forhold til racens jagtlige formål – som en alsidig jagthund – skal Weimaraneren være i besiddelse af alle de evner, der kræves, for at være i stand til at udføre et hensigtsmæssigt arbejde på marken, i skoven og i vandet – både før og efter skuddet.**

Klassifikation: FCI Gruppe 7 (Stående jagthunde)
Sektion 1.1 (Kontinentale, stående jagthunde af typen "Braque")
Med brugsprøve

Historie: Der findes talrige teorier om Weimaranerens oprindelse. Så meget står dog fast, at Weimaraneren, som dengang endnu havde meget blod fra "kobbelhunde" i sig, allerede i den første trediedel af det 19.århundrede blev holdt ved hoffet i Weimar. I midten af det **19.** århundrede, altså før man begyndte at renavle racen, var opdrættet næsten udelukkende varetaget af erhvervsjægere og forstfolk i det centrale Tyskland – frem for alt i området omkring Weimar og i Thüringen. Da hundekoblernes tid var forbi, krydsede man disse hunde med hønsehunde og avlede videre med disse krydsninger. Fra omkring 1890 blev racen planmæssigt opdrættet og stambogsført. Foruden den korthårede Weimaraner forekom allerede før århundredskiftet også en langhåret variant – omend kun i enkelte eksemplarer. Siden oprettelsen af stambogsføringen er Weimaraneren blevet renavlet og således i det væsentlige holdt fri af indkrydsning af fremmede racer – frem for alt Pointer. Dermed er Weimaraneren nok den ældste, tyske stående jagthunderace, der er blevet renavlet **siden 1900.**

Helhedsindtryk: Middelstor til stor jagtbrugshund. Funktionel brugstype, formskøn og senet med kraftig muskulatur. Hannens såvel som tævens kønspræg skal være entydigt markant.

Proportioner: Kroppens længde i forhold til højden ved skulderen som 12:11. Længden fra næsespidsen til stoppet er en anelse længere end længden fra stoppet til nakkeknuden. Afstanden fra manken til albuen er næsten den samme som afstanden fra albuen til midt på håndroden.

WEIMARANER

©M.Davidson, illustr. NKU Picture Library

Temperament: Alsidig, let ført, stabil og passioneret jagthund med et systematisk og vedholdende søg – dog ikke overdrevent temperamensfuldt. Den har en særdeles god næse. Den er parat til at fastholde vildt og andre byttedyr. Den er en god vagthund, men ikke aggressiv. Pålidelig i stand og under vandarbejde. Den viser påfaldende gode anlæg for arbejdet efter skuddet.

Hoved:

Skalle: I harmoni med kroppens størrelse og næsepartiet. Skallen er bredere hos hanner end hos tæver, selv om forholdet mellem skallens længde og hovedets bredde er helt harmonisk hos begge køn. Midt i panden ses en fordybning. Nakkeknuden er let til moderat fremtrædende. Bag øjnene ses de tydelige kindbensbuer.

Stop: Særdeles let

Næse: Stor, rager ud over underkæben. Den er mørkt kødfarvet og går bagud jævnt over i gråt.

Næseparti: Langt og - især hos hanner - kraftigt. Set i profil virker det næsten kantet. Partiet ved hjørnetænderne er næsten lige så kraftigt som ved præmolarerne. Næseryggen er lige, ofte let buet, men aldrig konkav. Moderat dybe læber – kødfarvede ligesom gummerne. Lille fold ved mundvigen.

Kæber, bid: Kraftige kæber. Tandsættet er komplet, regelmæssigt og kraftigt. Fortænderne glider tæt bag hinanden (saksebid).

Kinder: Muskuløse og tydeligt markerede

Øjne: Mørkt til lyst ravfarvede med et intelligent udtryk. I hvalpealderen er de himmelblå. De er runde og en anelse skråtstillede. Øjenrandene ligger godt til.

Ører: Af form som en øreflip, brede og temmelig lange – kan nå omtrent til mundvigen. De er ansat højt og ret tæt sammen og spidst afrundede nedadtil. Når hunden er opmærksom, drejes ørerne let fremefter og danner folder.

Hals: Velbåren med buet overlinie. Den er muskuløs og tør, næsten rund og ikke for kort. Den bliver kraftigere mod skuldrene og glider harmonisk over i skulderparti og bryst.

WEIMARANER

Krop:

Overlinie:	Går fra den buede halslinie via den godt markerede manke over i den relativt lange og faste ryg
Manke:	Godt markeret
Ryg:	Muskuløs og ikke hængende. Ikke overbygget bagtil. En ret lang ryg er typisk for racen og er ingen fejl.
Lænd:	Bred, muskuløs, lige til let buet. Overgangen fra ryg til lænd er harmonisk.
Kryds:	Hoftebenet er langt og moderat skrånende.
Bryst:	Kraftigt, men ikke overdrevent bredt. Det har tilstrækkelig dybde – omtrent til albuerne – og tilstrækkelig længde. Godt hvælvet, uden at være tøndeformet, med lange ribben og godt markeret forbryst.
Underlinie:	Let stigende, men bugen er ikke opkneben.

Hale: Halen er ansat noget lavere end hos andre lignende racer. Den er kraftig og godt behåret. I ro bæres halen hængende, men når hunden er opmærksom eller arbejder, bæres halen vandret eller endda højere. **I lande, hvor det er tilladt, kan en passende halekupering udføres på korthårede Weimaranere, der bruges til jagt.**

Lemmer:

Forpart: Forbenene virker lange. De er senede, lige og parallelle, men ikke bredt stillede.

Skuldre:	Lange og skråtstillede, godt tilliggende med kraftig muskulatur. God vinkling mellem skulderblad og overarm.
Overarm:	Skråtstillet, passende lang og stærk
Albuer:	Frie og placeret lige, hverken ind- eller udaddrejede
Underarm:	Lang, lige og lodret stillet
Håndrod:	Kraftig og fast
Mellemhånd:	Senet, let skråtstillet
Forpoter:	Kraftige og stærke stillet lige i kroppens længderetning. Tæerne er hvælvede. De to midterste tæer er ret lange, hvilket er typisk for racen og dermed ingen fejl. Kløerne er lysegrå til mørkegrå. Trædepuderne er godt pigmenterede og solide.

Bagpart: Bagbenene er lange, senede, **og** godt muskuløse. De er stillet parallelt – hverken ind- eller udaddrejede.

Overlår:	Passende langt, kraftigt og med god muskulatur
Knæled:	Kraftigt og stramt
Underlår:	Langt, med tydeligt fremtrædende sener
Haseled:	Kraftigt og stramt
Mellemfod:	Senet, næsten lodret stillet
Bagpoter:	Kraftige og kompakte uden vildkløer. I øvrigt som forpoterne.
	NB! Fjernelse af vildkløer er forbudt i Danmark.

Bevægelse: Bevægelsen foregår i alle gangarter jordvindende og flydende. Bag- og forben føres parallelt. Galopspringene er lange og lave over jorden. I trav forbliver ryggen lige. Pasgang er uønsket.

Hud: Kraftig. Den slutter godt til kroppen, men er ikke alt for tæt tilliggende.

Pels:

Hårlag:

- Korthår: Kort – men længere og tættere end hos de fleste lignende racer. Kraftig, meget tæt, glat tilliggende dækpels. Uden eller med ganske lidt underuld.

- Langhår: Blød, lang dækpels med eller uden underuld. Glat eller let bølget. Hårene ved ørernes basis er langt nedhængende. Ved ørespidserne er et fløjlsagtigt hårlag tilladt. Hårlængden er på kroppens sider 3 til 5 cm. På halsens underside, på forbryst og bug er den for det meste noget længere. Gode behæng og bukser – dog med kortere hår nedefter. Halen har god fane. Behåring mellem tæerne. Pelsen er ikke så lang på hovedet.
  Et hårlag svarende til "dobbelt pels" (Stockhaar), med en middellang, tæt og godt tilliggende dækpels, tæt underuld og moderat udviklede behæng og bukser kan forekomme hos hunde med blandede arveanlæg.

Farve: Sølvgrå, rådyr - eller musegrå såvel som overgange mellem disse farvenuancer. Hoved og ører er for det meste noget lysere. Hvide aftegninger tillades kun i beskedent omfang på bryst og tæer. Af og til ses ned langs midten af ryggen en mere eller mindre udpræget, mørk "ålestribe".

Størrelse:

Skulderhøjde:	Hanner	59 til 70 cm
	Tæver	57 til 65 cm
Vægt:	Hanner	ca. 30 til 40 kg
	Tæver	ca. 25 til 35 kg

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende **og dens evne til at udføre sit oprindelige arbejde.**

Alvorlige fejl:

- Udbredt uldagtig pels hos den korthårede **variant**
- **Ekstremt** krøllet eller sparsom behæng hos den langhårede variant
- Hvide pletter andre steder end på bryst eller tæer
- Ørernes behæng ekstremt kort eller langt. Ikke fremaddrejede ører.
- **Alvorlig hænge- eller karperyg. Tydelig overbygget bagpart.**
- **Særdeles udtalt løs halshud**
- Tydeligt hjulbenet eller kohaset
- For knapt vinklet, udaddrejede albuer, åbne poter

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres
- **Betydningsfuld afvigelse i type, omvendt kønspræg**
- **Alvorlig afvigelse i proportionerne**
- **Mere end 2 cm's afvigelse fra størrelsen nævnt i standarden**
- Helt utypisk, klodset eller svag
- Helt ubalanceret
- Ekstremt hæmmede bevægelser
- Fejl eller misdannelser på huden
- Delvis eller total hårløshed
- **Mangel på behåring på bug eller ører (læderører)**

- **Afvigelser fra de grå nuancer så som gulligt eller brunligt, tan-farvede aftegn.**
- Andre farver end grå. **Blå farvetone.**
- **Næsepartiet helt utypisk**
- **Tydelig konkav næseryg, for kort næseparti, for spidst næseparti, buet næseryg (romernæse) eller med for korte læber.**
- Entropion, ectropion. **Ubetydelig og ensidet øjenlågsfejl**
- **Mangel på mere end 2 PM1 eller M3**
- Deform brystkasse, tøndeformet brystkasse, **utilstrækkelig længde og dybde på brystkassen, for optrukken underlinie.**
- Deforme benstammer
- Andre deformiteter
- **Ekstremt aggressive over for andre hunde eller mennesker, ekstremt angste.**
- **Viser tydelige adfærdsproblemer**

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

De seneste ændringer er skrevet med "fed" skrift.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

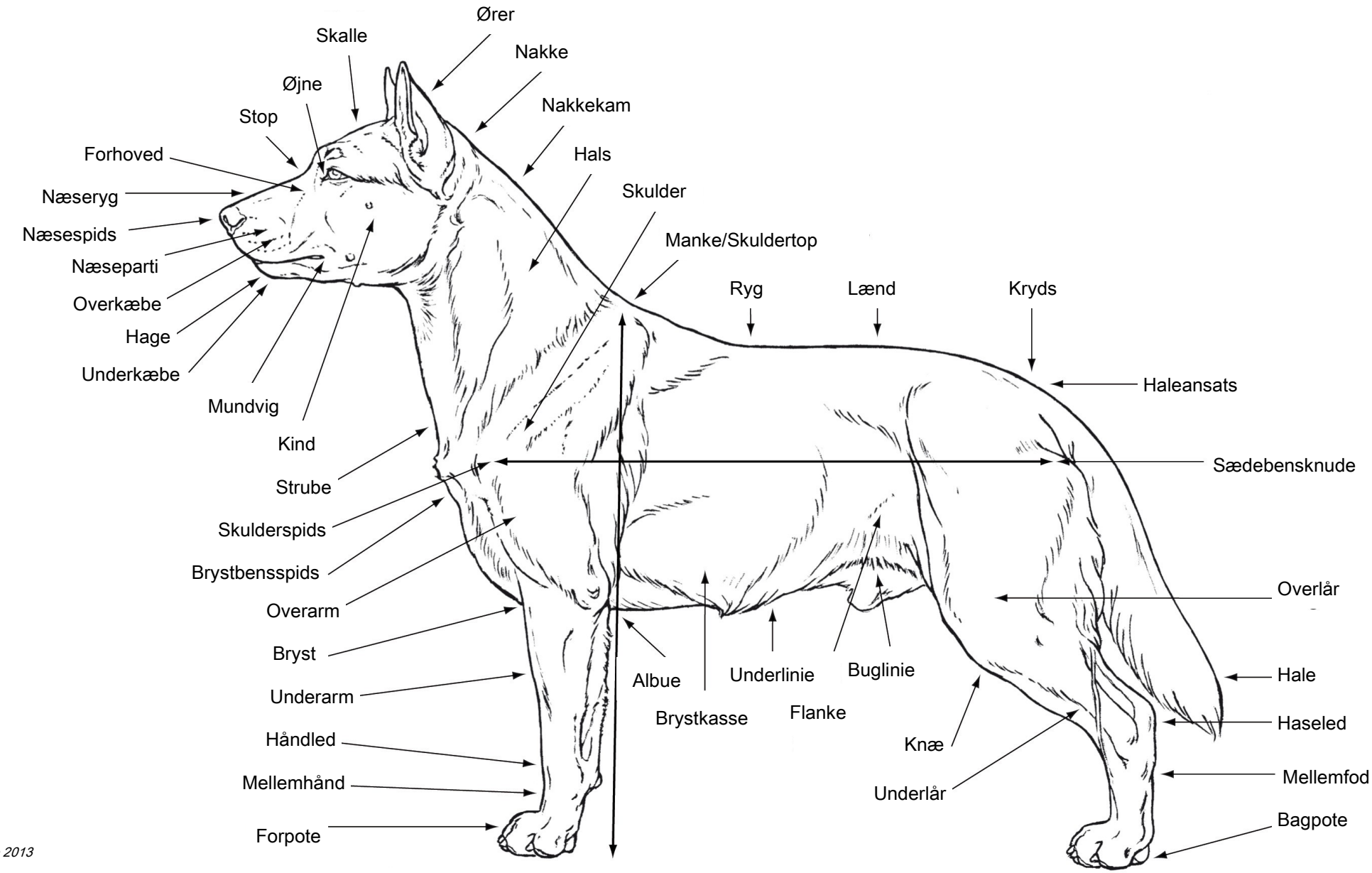
Standarden udgivet af FCI 26. maj 2015

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

JULI 2015

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i NOVEMBER 2002 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk

Bystrup 2013